

Eina

Centre

Universitari

de Disseny

i Art

de

Barcelona

Grau en Disseny

Màsters

Postgraus

Doctorat

einaidea

Eina Obra

⁰⁸ *Benvinguda*, ¹⁰ *Grau en Disseny*, ³⁰ *RE-TALE* Ana María Martín Porras,
³² *Kaelan* Carla Zahinos Juárez, ³⁴ *L'art de no tenir pressa* Cèlia Moll
Arguimbau, ³⁶ *«Entre Cometes»* Clàudia Civit Peret, ³⁸ *Rutes* Francina
Ayuso Bagur, ⁴² *Seis empleados y un pastel* Laia Poy Ros, ⁴⁴ *nemusys.exe*
Martí Serra i Arxer, ⁴⁶ *La Processó del Silenci* Àfrica Grandes Umbert,
⁴⁸ *Diarios sobre el cuerpo* Esteban Gutiérrez Silva, ⁵² *OXT* Rocío
Rodríguez Hidalgo, ⁵⁴ *Caràcter Balenciaga* Javier González García,
⁵⁶ *The Good Patriot* Avril Viñeta Rodriguez, ⁶⁰ *Diseño y aplicación en*
arquetipos de vivienda adaptables a las necesidades de la comunidad
Wayuu María Dayana Montes Peña, ⁶² *Tejer un espacio otro; Una*
investigación artística situada entre gestos Marta Casas Alonso,
⁶⁴ *Il·lustració a Eina 2024-2025*, ⁶⁶ *Petite A* Anaïs Llop Nexon, ⁷² *En conversa*
amb Miquel Polidano, ⁹⁰ *Emboscades*, ⁹² *Emboscada #13* Patricia
Esquivias, ⁹⁴ *Emboscada #16* LUCE, ⁹⁸ *Diffraction Methodologies*, ¹⁰² *Eina*
Plataforma, ¹⁰⁶ *Eina + Camper*, ¹¹⁰ *Disfrutar i Eina: el fet gastronòmic*

08	<i>Benvinguda</i> FUNDACIÓ EINA
10	<i>Grau en Disseny</i> ESTUDIAR DISSENY A EINA
30	<i>RE-TALE</i> Ana María Martín Porras TFG — DISSENY GRÀFIC
32	<i>Kaelan</i> Carla Zahinos Juárez TFG — DISSENY DE PRODUCTE
34	<i>L'art de no tenir pressa</i> Cèlia Moll Arguimbau TFG — DISSENY D'ESPAIS
36	<i>«Entre Cometes»</i> Clàudia Civit Peret TFG — DISSENY D'ESPAIS
38	<i>Rutes</i> Francina Ayuso Bagur TFG — DISSENY DE PRODUCTE
42	<i>Seis empleados y un pastel</i> Laia Poy Ros TFG — INVESTIGACIÓ EN DISSENY
44	<i>nemusys.exe</i> Martí Serra i Arxer TFG — CREACIÓ VISUAL
46	<i>La Processó del Silenci</i> Àfrica Grandes Umbert TFG — CREACIÓ VISUAL
48	<i>Diarios sobre el cuerpo</i> Esteban Gutiérrez Silva TFG — CREACIÓ VISUAL
52	<i>OXT</i> Rocío Rodríguez Hidalgo TFG — DISSENY DE PRODUCTE
54	<i>Caràcter Balenciaga</i> Javier González García TFG — DISSENY GRÀFIC

56	<i>The Good Patriot</i> Avril Viñeta Rodríguez TFG — INVESTIGACIÓ EN DISSENY
60	<i>Diseño y aplicación en arquetipos de vivienda adaptables a las necesidades de la comunidad Wayuu</i> María Dayana Montes Peña TFM — MUDE
62	<i>Tejer un espacio otro; Una investigación artística situada entre gestos</i> Marta Casas Alonso TFM — MURAD
64	<i>Il·lustració a Eina 2024-2025</i> IL·LUSTRACIÓ CREATIVA I TÈCNIQUES DE COMUNICACIÓ VISUAL
66	<i>Petite A</i> Anaïs Llop Nexon ALUMNI
72	<i>En conversa amb Miquel Polidano</i> ALUMNI
90	<i>Emboscades</i> EINAIDEA
92	<i>Emboscada #13</i> Patricia Esquivias EINAIDEA
94	<i>Emboscada #16</i> LUCE EINAIDEA
98	<i>Diffractive Methodologies</i> EINA OBRA
102	<i>Eina Plataforma</i> TRANSFERÈNCIA, PROMOCIÓ I EMPRENEDORIA
106	<i>Eina + Camper</i> COL·LABORACIÓ AMB EMPRESES
110	<i>Disfrutar i Eina: el fet gastronòmic</i> COL·LABORACIÓ AMB EMPRESES

Eina està formada pel Centre Universitari, einaidea i Eina Obra. Una estructura flexible i dinàmica que permet adaptar-nos als canvis socials, ecològics, culturals i econòmics.

EINA

BENVINGUDA

FUNDACIÓ EINA

⁰¹ Eina Centre Universitari és un ecosistema d'aprenentatge on les titulacions de Grau en Disseny, els Màsters, els Postgraus, els Estudis Avançats i el Doctorat s'imparteixen i conviuen en estreta vinculació amb els sectors de l'empresa, la cultura, la recerca i la innovació.

⁰² einaidea és una plataforma estratègica de pensament i programació cultural. Amb una vocació sempre col·laborativa, einaidea aborda nous formats i metodologies artístiques en diàleg amb la ciutat de Barcelona i les seves institucions culturals, científiques i tecnològiques. Entenent l'escola i l'escena pública com un continu, einaidea desenvolupa tallers intensius, projectes curatorials, programes experimentals i publicacions amb un propòsit d'exploració i transformació permanents.

⁰³ Eina Obra és un espai d'experimentació transdisciplinària dedicat a la formació, la recerca i la difusió de metodologies i pràctiques creatives orientades a la transformació ecosocial. La seva pràctica s'articula a partir de la interdependència situada, l'agència material, la creativitat relacional i les metodologies difractives, amb l'objectiu d'impulsar el pensament crític i generar coneixement col·lectiu.

Cada àmbit d'Eina es dedica a pensar, experimentar, generar i reunir noves metodologies i formes de pràctica en el disseny per satisfer diverses necessitats d'aprenentatge i de titulació.

El Grau en Disseny és una formació enriquidora, oberta a diferents àmbits de coneixement i de perspectives, que es duu a terme en un entorn d'aprenentatge proper, cooperatiu, inconformista, participatiu, dinàmic i innovador.

EINA

GRAU EN DISSENY

ESTUDIAR DISSENY A EINA

La nostra metodologia docent potencia les especificitats de cada estudiant perquè es desenvolupi professionalment com a líder i motor de la transformació col·lectiva.

Entenem l'aprenentatge com a activitat en xarxa, vinculada a entitats culturals, empreses, projectes de recerca i clústers professionals. Promovem la transició cap a un futur sostenible a través de l'excel·lència professional dels nostres estudiants, amb alta capacitat d'adaptació al canvi i preparació per a la resolució de problemes complexos.

Impulsem la transició cap a un futur sostenible mitjançant l'excel·lència professional dels nostres estudiants, dotant-los d'una gran capacitat d'adaptació al canvi i d'una sòlida preparació per afrontar i resoldre problemes complexos.

Recolzem els nostres graduats perquè generin un impacte positiu en el desenvolupament ecosocial i material del nostre entorn global, mitjançant pràctiques de disseny innovadores, connectades i responsables.

Eina es troba en un entorn privilegiat, a les portes del Parc Natural de Collserola. Situada en l'espai liminar entre ciutat i natura, disposa d'un Living Lab que actua com a porta d'entrada a Collserola des de Barcelona. Una localització única per desenvolupar pràctiques situades i impulsar recerca avançada en disseny i art.

Amb una orientació personalitzada i en grups reduïts, potenciaràs les teves habilitats i consolidaràs les teves aptituds.

EINA GRAU EN DISSENY ESTUDIAR DISSENY A EINA

Eina conviu amb un ampli teixit d'institucions i forma part d'un ecosistema educatiu integrat per professionals de diverses disciplines.

- 01 Pla d'estudis en constant desenvolupament i docents destacats en el sector professional
- 02 Diversitat d'especialitzacions: Gràfic, Espais, Producte, Creació Visual i Investigació en Disseny
- 03 Possibilitat d'elecció d'itineraris
- 04 Experiència i prestigi
- 05 Seguiment personalitzat
- 06 Beques de nou accés, de continuïtat i de col·laboració
- 07 Campus immersiu al peu del Parc Natural de Collserola
- 08 Ensenyament transversal
- 09 Equipaments especialitzats
- 10 Intercanvis internacionals amb institucions capdavanteres
- 11 Pràctiques en empreses i borsa de treball
- 12 Alta inserció laboral: 93,3%
- 13 Foment de l'emprenedoria
- 14 Formació continuada: màsters i postgraus
- 15 Plataforma cultural: exposicions, workshops i conferències
- 16 Enclavament estratègic: Barcelona, capital del disseny
- 17 Aprenentatge de qualitat en xarxa
- 18 Comunitat d'estudiants i alumni gran i diversa
- 19 Promoció dels estudiants i graduats
- 20 Posicionament i rigor: adscripció a la UAB

RE-TALE

Ana María Martín Porras

TFG

DISSENY GRÀFIC

TUTORS — LAIA CLOS, PILAR GORRIZ I JAVIER PEREDA

RE-TALE és un projecte editorial i documental que posa en dubte la lògica del descart dins de la indústria tèxtil, i ofereix una possible manera de ressignificar el retall de tela com a material amb un potencial narratiu, estètic i simbòlic. A través d'entrevistes, documentació fotogràfica i experimentació gràfica, el projecte aborda com els fragments de tela, normalment considerats residus, poden convertir-se en objectes amb memòria i relat.

La publicació resultant fa ús del disseny mitjançant la forma i el contingut, per convidar el lector a una reflexió crítica sobre el valor, l'ús i què considerem descart, i situa el disseny com a eina per repensar les nostres maneres de mirar i categoritzar els objectes.

Kaelan

Carla Zahinos Juárez

TFG

DISSENY DE PRODUCTE

TUTORS — DANIEL VILA I FANNY BASANTA

Kaelan és un treball experimental en què, a través de la recerca i la producció pròpia de nous materials compostables, es desenvolupen unes sandàlies que replantegen el concepte de calçat efímer. El projecte pren com a referència les clàssiques xancles de plàstic no reciclable, conegudes com a «cangrejeras», per transformar-les en un objecte sostenible que, al final de la seva vida útil, pugui tornar a la terra sense deixar rastre. *Kaelan* explora la relació entre disseny, innovació i responsabilitat ambiental, proposant una alternativa crítica al consum d'un sol ús i als materials que saturen els ecosistemes.

L'art de no tenir pressa

Cèlia Moll Arguimbau

TFG

DISSENY D'ESPais

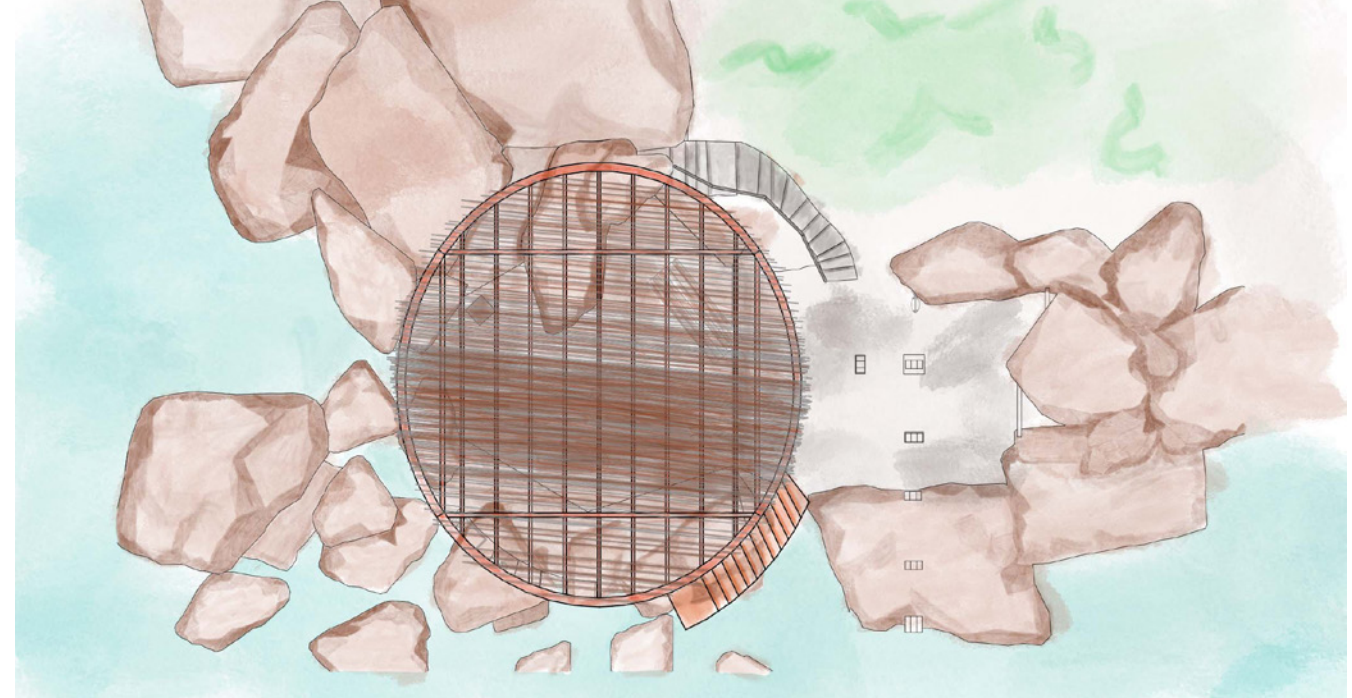
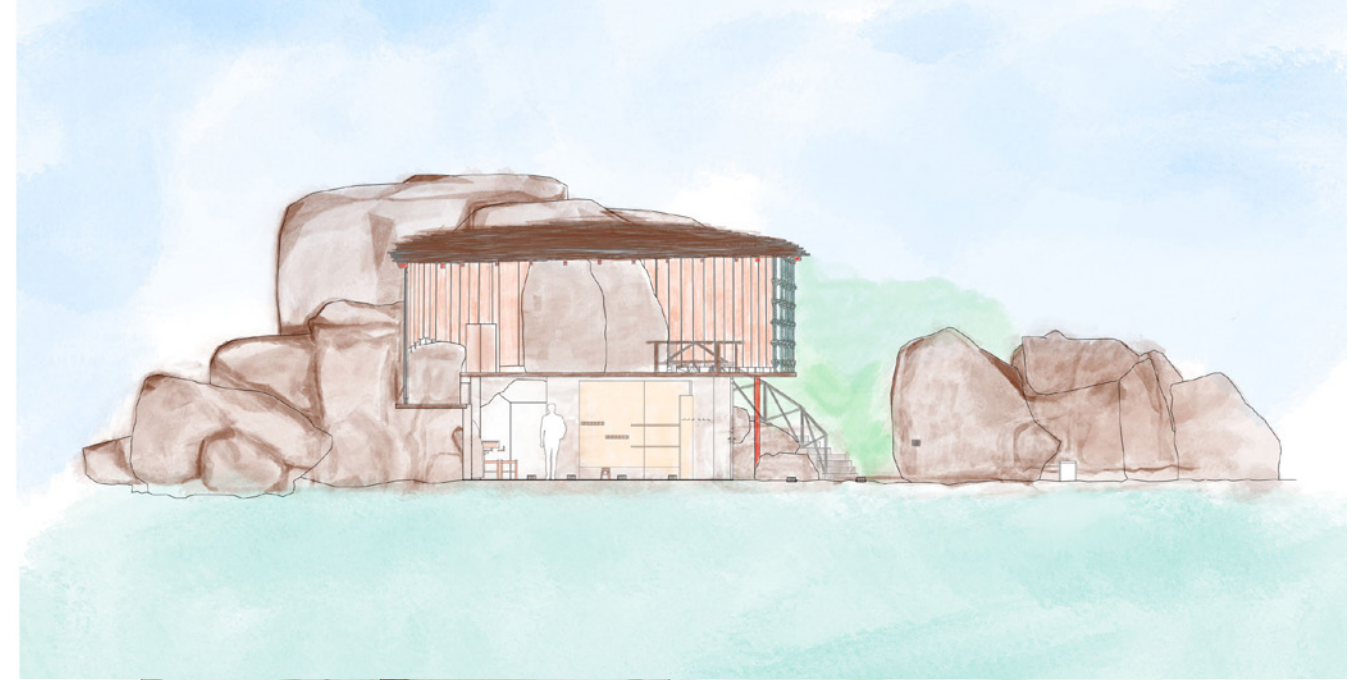
TUTOR — ALBERT CRISPI

El meu disseny se situa sobre un espai en desús: un antic niu de metralladores de la Guerra Civil Espanyola, posteriorment reutilitzat com a caseta de vorera per a pescadors no professionals.

L'actuació es troba al nord de l'illa de Menorca, en un entorn natural protegit tant a terra com al mar, Ses Fontanelles.

El projecte s'ha pensat amb materials sostenibles i una estructura adaptada al paisatge, sense generar contaminació ni alterar l'harmonia ambiental de la zona. Està dirigit als estudiants menorquins residents, que hi aprendran l'art de la pesca tradicional tot navegant en llaüt pel nord de l'illa, acompanyats de monitors que els introduiran en la cultura marinera.

L'objectiu principal és educar en el respecte i en l'ús sostenible dels espais naturals, alhora que es realça la fauna i flora marina de Menorca. L'esbarjo i l'experiència directa esdevenen eines d'aprenentatge fonamentals, i s'assegura que el llegat dels nostres avantpassats no caigui en l'oblit.

«Entre Cometes»

Clàudia Civit Peret

TFG

DISSENY D'ESPAIS

TUTOR — RAÚL OLIVA

«Entre Cometes» és un projecte de disseny d'un espai gastronòmic d'alta gamma que transcen-
deix els límits convencionals d'un restaurant per esdevenir una plataforma efímera de promoció,
experimentació i intercanvi dins del sector culinari contemporani. El projecte parteix d'una idea
senzilla, oferir un escenari en constant transformació en què cuiners i coctelers emergents, així
com professionals consolidats que no disposen d'un espai propi a la ciutat, puguin mostrar el seu
talent i compartir-lo amb el públic.

La cessió temporal de l'espai permet que cada setmana el restaurant es reinventi i s'adapti
a les necessitats, estils i discursos dels professionals que l'ocupen. Aquesta flexibilitat converteix «En-
tre Cometes» en un laboratori viu de gastronomia, on no sols es degusten plats, sinó que es generen
experiències, col·laboracions i noves maneres d'entendre la relació entre cuina, disseny i societat.

El disseny de l'espai respon a una doble funcionalitat molt clara. Durant el dia, el
restaurant actua com a espai de recerca i desenvolupament (R+D), i ofereix als xefs i coctelers
un entorn on poden treballar, experimentar i perfeccionar les seves creacions sense pressió del
servei. A la nit, l'espai es transforma en un restaurant exclusiu amb capacitat per a només sis co-
mensals, que ofereix una experiència íntima, personalitzada i altament diferenciada respecte a
l'oferta gastronòmica tradicional de Barcelona.

El cor del projecte és la cuina oberta situada al centre de la sala, un element clau
que trenca amb la jerarquia clàssica entre cuiner i client. Aquí, la cuina es converteix en escenari
i els cuiners en intèrprets d'una cuina espectacle en què els processos, els gestos i les històries
que envolten cada plat tenen tant de pes com el resultat final al plat. Aquesta proximitat i trans-
parència reforcen la idea d'una gastronomia que no sols alimenta, sinó que comunica i connecta.
L'experiència es concep com un recorregut narratiu dividit en tres estances que es descobreixen
progressivament i mantenen sempre un punt d'enigma i sorpresa. Primerament, té lloc l'Encís:
una sala d'acollida que genera misteri i anticipació. Seguidament, l'Essència: el cor del projecte,
una cuina oberta que convida a la interacció directa entre cuiners i comensals, on es produeix la
veritable cuina espectacle. Per acabar, l'Èxtasi: una cocteleria amagada que apareix com a final
inesperat. Amb el format *speakeasy*, aquest espai actua com a desenllaç i permet estirar l'experi-
ència més enllà del menjar, per establir un moment de relaxació, conversa i connexió social.

Aquesta seqüència narrativa aporta un valor afegit al projecte: l'usuari mai sap exac-
tament què vindrà a continuació. El misteri es converteix en una eina de disseny que manté l'ex-
pectativa viva i fomenta que cada visita sigui única i irrepetible.

El caràcter efímer del projecte, que canvia cada setmana amb nous protagonistes,
genera un alt nivell d'exclusivitat i desig. L'espectador sap que si no hi va en un moment concret,
aquella experiència no es repetirà mai igual. Aquesta temporalitat el vincula amb tendències cul-
turals actuals que valoren el que és limitat, singular i no reproducible.

Més enllà de la dimensió gastronòmica, «Entre Cometes» també té una voluntat so-
cial i cultural clara. El projecte vol sensibilitzar sobre la dificultat que tenen les noves generacions
per obrir-se camí dins del sector, i els ofereix un espai per donar-se a conèixer i reivindicar el seu
talent. Alhora, també obre la porta a cuiners i coctelers consolidats que, per motius diversos, no
tenen presència a Barcelona. Aquesta convivència de trajectòries i estils enriqueix l'oferta i fomenta
col·laboracions creatives que poden donar lloc a projectes futurs.

Des del punt de vista del disseny interior, l'espai s'ha concebut amb una atenció es-
pecial als materials, la llum i l'ergonomia, i busca un equilibri entre sofisticació i confort. La cuina
al centre actua com a element vertebrador. S'ha treballat la idea de domesticitat en un context
d'alta gastronomia, de manera que el comensal se senti còmode i proper, sense renunciar a l'ex-
clusivitat i l'elegància.

En definitiva, «Entre Cometes» és molt més que un restaurant: és un projecte viu, flexi-
ble i dinàmic, pensat per realçar la gastronomia barcelonina i alhora donar veu a nous talents. És un
espai on la innovació, la interacció social i la creativitat són tan importants com el menjar i la beguda.
I és també una invitació a entendre la cuina no només com un lloc per menjar-hi, sinó com un motor
de reflexió i un punt de trobada en què es difuminen els límits entre cuina, sala i experiència vital.

Rutes, *Filtre Ceràmic d'Aigua* Francina Ayuso Bagur

El projecte *Rutes* s'emmarca en l'àmbit del disseny de producte sostenible i neix com a resposta a la problemàtica del canvi climàtic i dels llargs períodes de sequera que afecten el nostre territori català. Busca reduir el consum d'aigua dins de l'àmbit domèstic, promou la reutilització de les aigües residuals generades en activitats quotidianes i fomenta més consciència en els hàbits de consum. La proposta planteja una segona vida per a aquests recursos hídrics i aprofitar-los abans que siguin descartats, i, d'aquesta manera, contribuir a un ús més responsable i sostenible dins la llar.

Per aconseguir aquest objectiu, *Rutes* es materialitza en el disseny i la producció d'un filtre ceràmic que permet recollir i purificar l'aigua residual domèstica. La fase inicial del projecte parteix d'una investigació centrada en els efectes de la crisi climàtica sobre els recursos hídrics i en l'exploració de combinacions de materials ceràmics amb agents filtrants, com el carbó actiu o les zeolites. Aquesta investigació permet definir el sistema de filtratge més eficaç i, alhora, sostenible, pensat per integrar-se de manera natural en la quotidianitat dels habitatges i la vida de les persones.

El fang, que esdevé ceràmica amb la temperatura, és el material principal de *Rutes*. L'elecció es basa en la seva proximitat i naturalitat, ja que és un recurs extret directament de la terra, cosa que reforça la sostenibilitat del projecte i fa que redueixi la petjada ecològica. A més, la ceràmica aporta propietats poroses que faciliten el filtratge per degoteig de l'aigua, i alhora reivindica la tradició artesanal catalana i mediterrània. Cada prototip es cou i s'avalua segons indicadors com la velocitat de filtratge i la qualitat de l'aigua obtinguda.

D'altra banda, la creació d'un forn propi de llenya, per coure les peces ceràmiques, fa que el projecte doni més importància a l'artesania mediterrània. A més, el converteix, d'una banda, en un procés més personal i independent, però, d'altra banda, en un procés més variable i lent.

Dins del mateix projecte també es dissenya una gerra de vidre en què es diposita el filtre, la qual compleix una doble funció: servir de suport durant el filtratge i permetre que el dispositiu sigui fàcilment transportable dins la llar. Aquesta gerra té un paper d'exaltació de les pròpies funcions que proposa el filtre. La forma cònica li permet encaixar en qualsevol recipient amb obertura circular, cosa que incrementa la seva versatilitat i adaptabilitat a diferents entorns domèstics. Aquest enfocament contribueix a situar l'usuari com a agent actiu del canvi i promou una participació directa en la gestió i reutilització de l'aigua.

En l'àmbit conceptual, *Rutes* aspira a replantejar el paradigma actual de consum hídric domèstic i proposa una manera de reciclar aigües residuals de forma integrada i accessible a través d'una pregunta: es podria reciclar l'aigua igual que ho fem amb el plàstic o el paper?

Rutes combina sostenibilitat, disseny i tradició artesanal per abordar un problema actual i urgent: la gestió de l'aigua en el context domèstic davant del canvi climàtic. La proposta integra un sistema pràctic, funcional i adaptable que no només facilita el reciclatge de l'aigua, sinó que també connecta amb la cultura mediterrània i l'artesania catalana. Al mateix temps, situa l'usuari en un rol actiu i fomenta la reflexió i la transformació de la manera com consumim i gestionem els recursos hídrics a la llar. El projecte no és només funcional, sinó també educatiu i transformador: convida a repensar el consum i a explorar noves maneres d'aprofitar els recursos naturals.

Seis empleados y un pastel Laia Poy Ros

TFG

INVESTIGACIÓ EN DISSENY

TUTOR — VÍCTOR TUR

Aquest projecte utilitza la ficció per qüestionar els criteris del que es considera bon disseny. Ambientat en un entorn laboral fictici, presenta una investigació sobre sis dissenyadors júniors acusats d'incomplir les normes de l'empresa en crear productes inusuals. A través d'una narrativa tipus auditoria judicial, es reconstrueixen els fets mitjançant documents, testimonis i proves, sense mostrar mai explícitament els objectes, que només s'entenen pel context.

El projecte funciona com un exercici de mal disseny intencionat que posa en dubte la suposada objectivitat de la funcionalitat i l'estètica. Les matrius d'avaluació inspirades en les regles del *Good Design* de Dieter Rams evidencien l'absurd de mesurar qualitativament el disseny amb valors numèrics. El projecte combina referències teòriques, cultura pop i influències artístiques com els ready-mades, i oscil·la entre humor i crítica. Més que decidir què és bon o mal disseny, convida a replantejar el propòsit mateix dels objectes i de la disciplina.

INVESTIGACIÓN DEL EMPLEADO Carol

mencionados, se concluye que el empleado *Glenda* procedió a compartir los planos técnicos íntegramente en "modo noche".

"Formulario de Quejas – MEGAMINIMALISMO"

3 may 2026

Tipología - Escaner

Fasc. C/EC-01

Pàg - 23

El empleado *Carol* presentó el formulario oficial de quejas como respuesta al deslumbramiento reiterado generado desde el puesto del empleado *Milton*. *Carol* refleja una postura crítica frente a la elección del decorado del entorno laboral, considerándola "una agresión visual constante". Aprovecha para hacer alusiones a sucesos históricos incluyendo, como argumento, una referencia a un estudio del Science Museum Group (2020), el cuál dice: "Los colores en todos los objetos se han ido neutralizando de forma constante desde 1800, según un estudio basado en fotografías de 7000 objetos del Museo de la Ciencia del Reino Unido". El empleado *Carol*, siendo el séptimo (7º) formulario que rellenaba, procedió -por iniciativa propia- a extender su intervención más allá del margen del formulario, además de haber escrito torcido, incorporando imágenes adhesivas como evidencia del estudio al que hacía alusión.

"Lista de reproducción musical – A LABURAR"

20 abr 2026

Tipología - Escaner

Fasc. C/EC-01

Pàg - 23

Un listado musical publicado el día 20 de abril en una plataforma pública. Incluye canciones como *In Dreams* de Roy Orbison, *Hello Stranger* de Barbara Lewis, *You'll Lose A Good Thing* de Barbara Lynn o *Praying For Time* de George Michael. Titulado por el empleado *Carol* como "A LABURAR". Un listado que comparte con el empleado *Glenda* y extrañamente con el empleado *Milton*. Esto nos lleva a considerar la posibilidad de una reconciliación entre ambos, ocurrida en fechas muy cercanas al inicio de la investigación. De hecho, según el historial digital de reproducción, se confirma que este listado de canciones sonó el día anterior al comienzo de la investigación. Todo sugiere, por tanto, que esta fue la música que ambientó lo que ya podemos considerar como una posible festividad celebrada la noche anterior.

"Tirita manchada de sangre"

Entre 23-25 abr 2026

Tipología - Escaner

Fasc. C/EC-02

Pàg - 23

Escáner de una tirita usada y húmeda con una gota de sangre encontrada en la papelerera del espacio de trabajo de dicho empleado.

DÍAS ANTES DE LA INVESTIGACIÓN VIMOS A "CAROL" CON TIRITAS EN LAS YEMAS DE LOS DEDOS DE LA MANO DERECHA. AUNQUE NOS EXTRAÑÓ, VER LAS COSTURAS

nemusys.exe

Martí Serra i Arxer

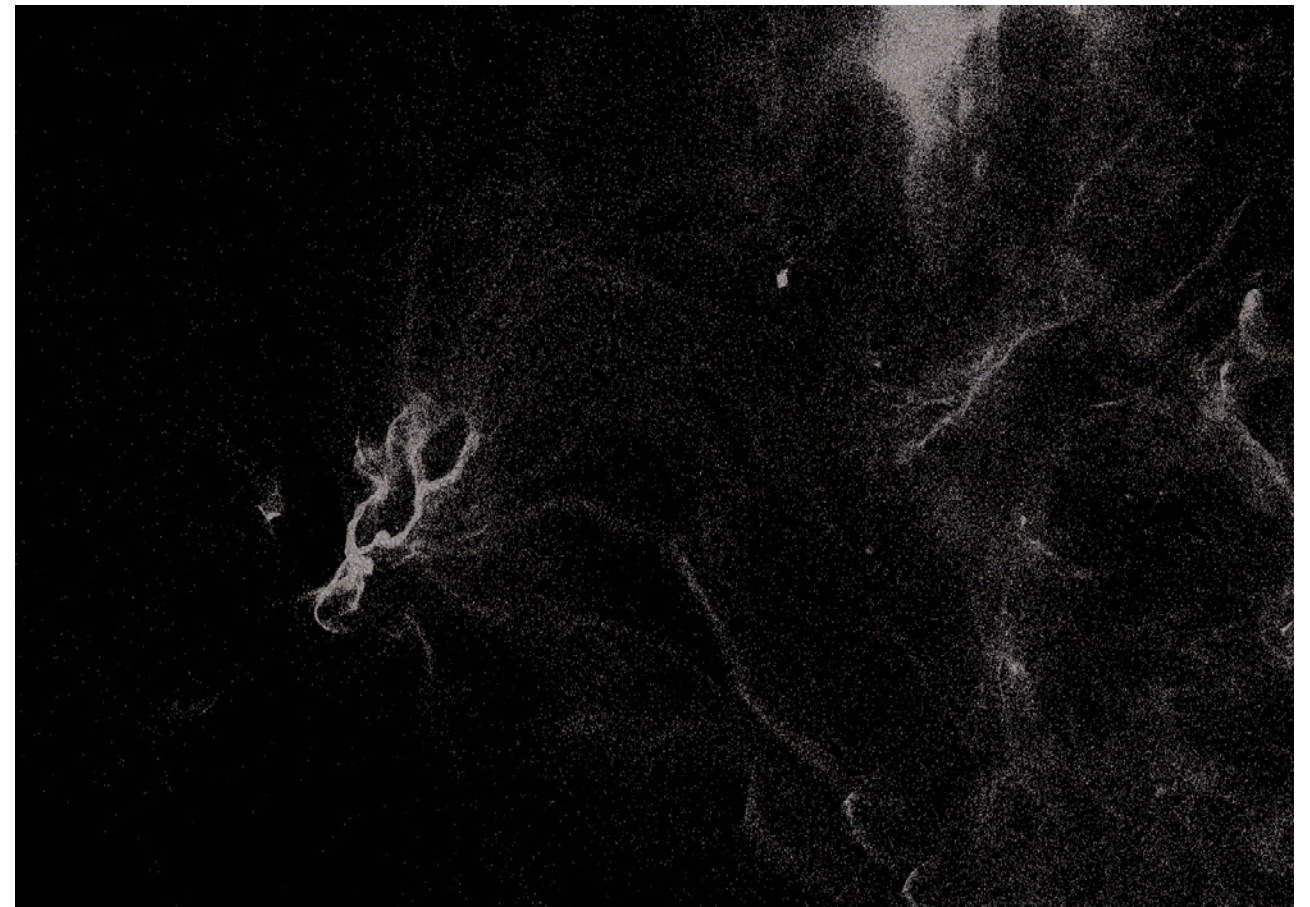
TFG

CREACIÓ VISUAL

TUTOR — ORIOL FONTDEVILA

nemusys.exe parteix de dades ambientals captades amb sensors a Collserola i al Montseny i les converteix en una visualització generativa de partícules. Mitjançant TouchDesigner, cada variable altera el comportament del sistema: quan l'aire és net, el moviment és fluid i constant; quan hi ha contaminació, la respiració es torna tensa i irregular. La peça no fa servir gràfiques ni valors numèrics: ofereix una experiència visual i intuïtiva que mostra la qualitat de l'aire. El projecte convida a reflexionar sobre la pressió humana en entorns naturals que considerem protegits.

La Processó del Silenci Àfrica Grandes Umbert

TFG

CREACIÓ VISUAL

TUTOR — ORIOL FONTDEVILA

La Processó del Silenci és un projecte amb què, a través d'un arxiu familiar propi, busco reflexionar sobre el silenci, entès com allò que a poc a poc esborra la memòria i crea buits a la història. El projecte no parla del que no es diu sinó del fet de no dir, del que oblidem abans d'hora, d'aquestes ambigüitats que es van construint al nostre voltant i del que tot això provoca: narratives inventades amb què omplim els buits que s'han anat formant. Tot això es formalitza en una publicació singular, a través de la qual es van plantejant qüestions que obliguen l'usuari a treure les seves pròpies conclusions al voltant del tema. És un projecte íntim, però universal, carregat d'una incertesa que deixa la porta oberta a la introspecció personal.

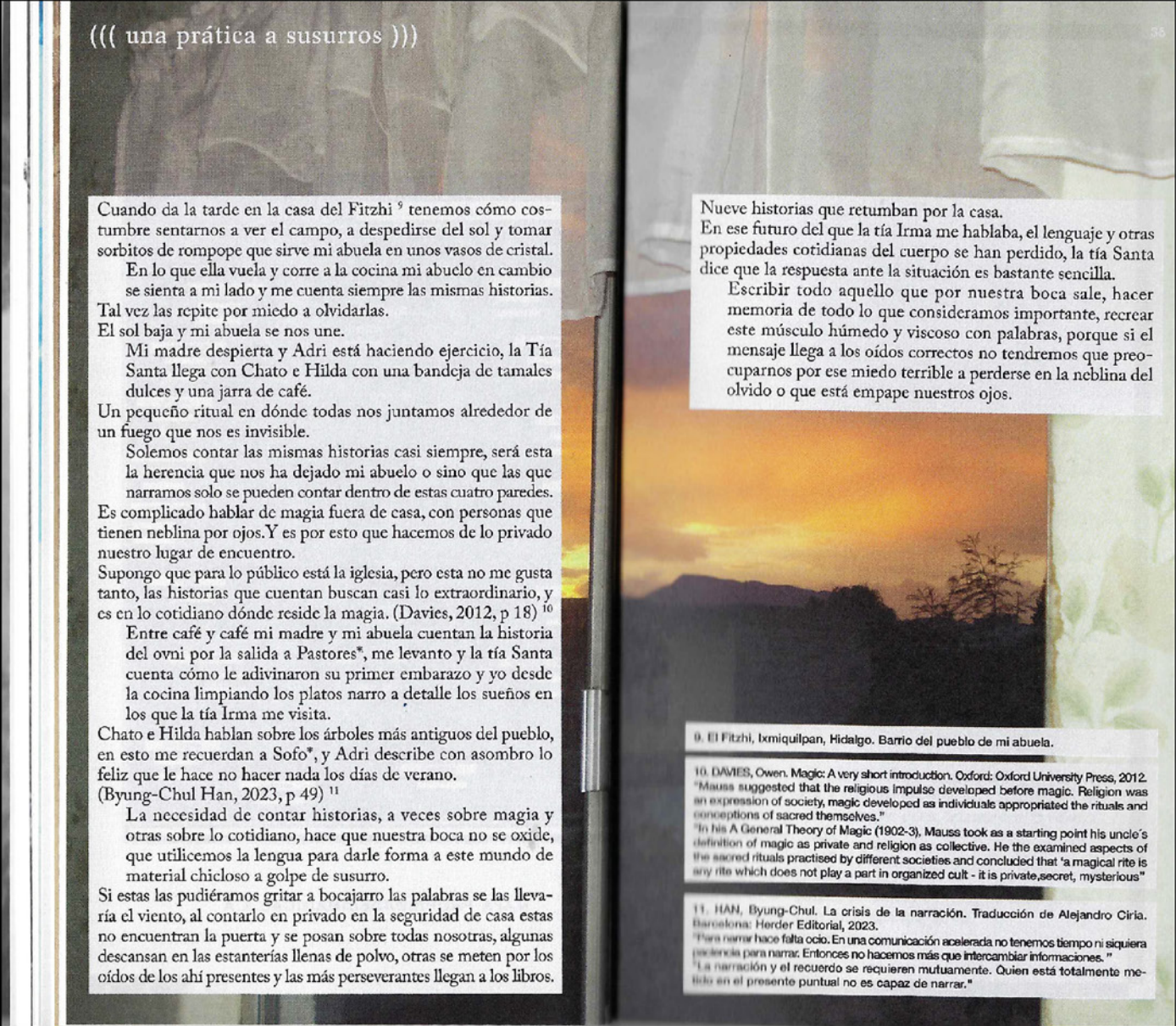
Diarios sobre el cuerpo

Esteban Gutiérrez Silva

TFG CREAció VISUAL TUTOR — ORIOL FONTDEVILA

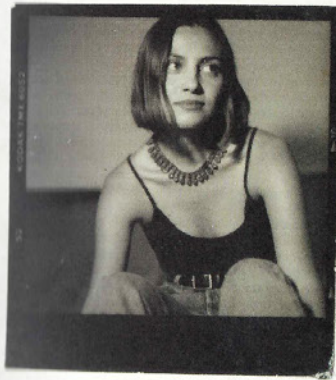
Diarios sobre el cuerpo és una pràctica situada i personal; una manera de pensar amb el cos i des d'ell. A través d'una escriptura que entrellaça registres acadèmics, arxius familiars i contes amb sabor màgic, el projecte proposa la utilització del llenguatge com a element màgic: una metodologia nova, una forma legítima d'aproximar-se al món.

Un intent d'explicar una història —o potser moltes alhora— per a algú d'un altre temps, potser per a qui vingui després o per a qui estigui buscant treure's aquesta boirina dels ulls.

FOTOGRAFÍA X.A

FOTOGRAFÍA X.B

(((para burlar la mala memoria)))

En casa siempre me han explicado que el cuerpo es un templo y que solo por eso hay que cuidarlo. Y ahora no encuentro otra manera para hacerlo que escribir sobre el mismo y recordarle a aquel que lea.

Un diario me parece la manera correcta de enviar este mensaje hacia el futuro, siempre que escribo en el mío pienso en la lógica de Clara Clarividente⁹ y entiendo que no soy el único que habla de magia cuando escribe.

Un diario te permite ver la dimensión real de las cosas, burlar la mala memoria y no perderse en la neblina del olvido.¹⁰

Este, se ha ido gestando poco a poco sin brújula ni estrella que le guíe, solo una incansable búsqueda sobre hablar del cuerpo. Escribir y registrar sin camino me hacía sentir cercano a otras que también practican la magia de parar el tiempo, a veces sin saber muy bien por qué, pero con una pequeña intuición de que después el conjunto de estos registros tendrán sentido.

Moyra Davey lo explica mejor que yo y en menos palabras.

*"I'm piecing together fragments because I don't yet have a subject"*¹¹, es de esto en lo que consiste un buen diario, un caminito que se va formando paso a paso, tal vez siguiendo el rastro de otras por miedo a aventurarse en lo desconocido, pero el cuerpo que es una caja de intuición sabe ubicarse de noche con tan solo la luz de la luna.

Al ir llenando estas páginas con recuerdos me he percatado que el cuerpo experimenta el paso del tiempo de una manera diferente a la que la mente está preparada a observar sin un previo entrenamiento.

Un buen diario, uno desordenado y sin sentido, uno que no termina, uno que miente y que a la vez solo cuenta verdades es la manera perfecta de transmisión mágica, no solo por su contenido, sino por su lógica de funcionamiento.

La temporalidad de este me recuerda a la espiral que Elena Castro describe en su tesis doctoral de la cual Julia me ha hablado con asombro. (Castro Córdoba, 2024, p 131-132).

*"la línea es la que permite ver de antemano el lugar al que se va a llegar, aunque sea como horizonte lejano que se acerca conforme avanzamos. Por el contrario, otros caminos, como la espiral, nos hace confiar en que se llegará al final, pero este no se vislumbra mientras hacemos el camino"*¹²

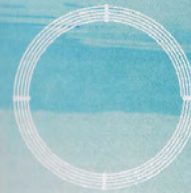

Fig. 1

Fig. 2

3. 4. ALLENDE, Isabel. La casa de los espíritus. Edición conmemorativa. Madrid: Alfaguara, 2015.

Personaje protagonista dentro de la novela.

9. Evelyn Inés, "Los cuadernos con sus anotaciones privadas, donde fueron quedando registrados los acontecimientos de ese tiempo, que gracias a eso no se perdieron los hechos por la neblina del olvido, y ahora yo puedo usarlos para rescatar su memoria."

10. DAVEY, Moyra. Index Cards: 2009-09. París, [Libro de artista], 2009.

"I'm piecing together fragments because I don't yet have a subject"

11. CASTRO CORDOBA, Elena. Estructuras temporales. Archiviando las temporalidades: Abstracción y materialidad desde el archivo de Ca la Dora. Tesis doctoral. Madrid: Universidad Complutense de Madrid, 2024.

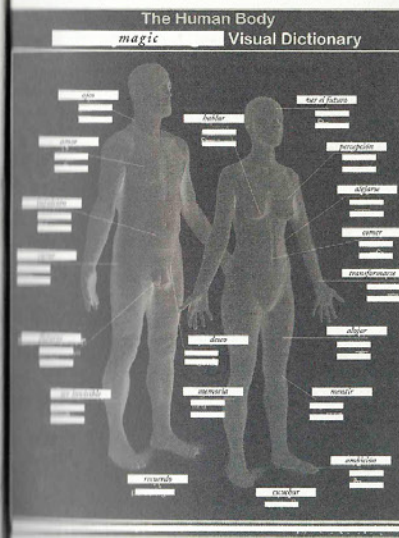
REGISTRO PLUMAS X.A

MESA REDONDA X.A

DIBUJO X.A

MAPA PROPIEDADES MÁGICAS X.A

(((una práctica a susurros)))

Cuando da la tarde en la casa del Fitzhi⁹ tenemos cómo costumbre sentarnos a ver el campo, a despedirse del sol y tomar sorbitos de rompoppe que sirve mi abuela en unos vasos de cristal.

En lo que ella vuela y corre a la cocina mi abuelo en cambio se sienta a mi lado y me cuenta siempre las mismas historias. Tal vez las repite por miedo a olvidárlas.

El sol baja y mi abuela se nos une.

Mi madre despierta y Adri está haciendo ejercicio, la Tía Santa llega con Chato e Hilda con una bandeja de tamales dulces y una jarra de café.

Un pequeño ritual en dónde todas nos juntamos alrededor de un fuego que nos es invisible.

Solemos contar las mismas historias casi siempre, será esta la herencia que nos ha dejado mi abuelo o sino que las que narramos solo se pueden contar dentro de estas cuatro paredes.

Es complicado hablar de magia fuera de casa, con personas que tienen neblina por ojos. Y es por esto que hacemos de lo privado nuestro lugar de encuentro.

Supongo que para lo público está la iglesia, pero esta no me gusta tanto, las historias que cuentan buscan casi lo extraordinario, y es en lo cotidiano dónde reside la magia. (Davies, 2012, p 18)¹⁰

Entre café y café mi madre y mi abuela cuentan la historia del ovni por la salida a Pastores¹¹, me levanto y la tía Santa cuenta cómo le adivinaron su primer embarazo y yo desde la cocina limpiando los platos narro a detalle los sueños en los que la tía Irma me visita.

Chato e Hilda hablan sobre los árboles más antiguos del pueblo, en esto me recuerdan a Sofo¹², y Adri describe con asombro lo feliz que le hace no hacer nada los días de verano.

(Byung-Chul Han, 2023, p 49)¹¹

La necesidad de contar historias, a veces sobre magia y otras sobre lo cotidiano, hace que nuestra boca no se oxide, que utilicemos la lengua para darle forma a este mundo de material chicoloso a golpe de susurro.

Si estas las pudiéramos gritar a bocajarro las palabras se las llevaría el viento, al contarlo en privado en la seguridad de casa estas no encuentran la puerta y se posan sobre todas nosotras, algunas descansan en las estanterías llenas de polvo, otras se meten por los oídos de los ahí presentes y las más perseverantes llegan a los libros.

Nueve historias que retumban por la casa.

En ese futuro del que la tía Irma me hablaba, el lenguaje y otras propiedades cotidianas del cuerpo se han perdido, la tía Santa dice que la respuesta ante la situación es bastante sencilla.

Escribir todo aquello que por nuestra boca sale, hacer memoria de todo lo que consideramos importante, recrear este músculo húmedo y viscoso con palabras, porque si el mensaje llega a los oídos, nosotros no tendremos que preocuparnos por ese miedo terrible a perderse en la neblina del olvido o que está empañe nuestros ojos.

9. El Fitzhi, Ixmiquilpan, Hidalgo. Barrio del pueblo de mi abuela.

10. DAVIES, Owen. Magic: A very short introduction. Oxford: Oxford University Press, 2012.

"Mausa suggested that the religious impulse developed before magic. Religion was an expression of society, magic developed as individuals appropriated the rituals and conceptions of sacred themselves."

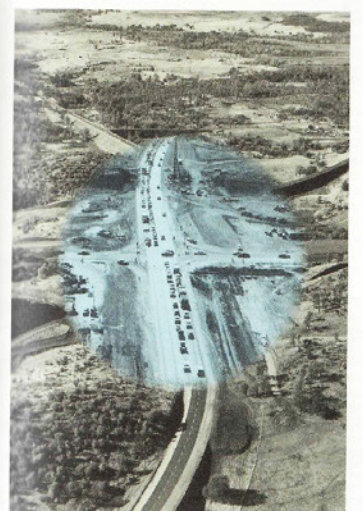
11. HAN, Byung-Chul. La crisis de la narración. Traducción de Alejandro Ciria. Barcelona: Herder Editorial, 2023.

"Para narrar hace falta coo. En una comunicación solitaria no tenemos tiempo ni siquiera para pensar para pensar. Entonces no hacemos más que intercambiar informaciones."

"La narración y el recuerdo se requieren mutuamente. Quien está totalmente metido en el presente puntual no es capaz de narrar."

ARBOL X.A

CARRETERA X.A

OXT

Rocío Rodríguez Hidalgo

TFG

DISSENY DE PRODUCTE

TUTORS — DANIEL VILA I FANNY BASANTA

OXT és una investigació que pretén qüestionar els límits de l'artesania, preguntant-se quin espai ocupa el ganxet en un context contemporani; una tècnica tèxtil històricament relegada a l'àmbit domèstic femení i sovint considerada com una simple labor de la llar.

Aquest projecte combina l'ús del ganxet tradicional, transmès generacionalment, amb un nou paradigma tecnològic: la realitat augmentada. Experimentant per després dissenyar, s'ha traduït el saber fer del ganxet a un entorn digital, adaptant els gestos físics i manuals a la direcció i sentit del fil.

Teixir en digital elimina propietats inherents del ganxet físic, com la gravidesa o la tensió de cordes. La possibilitat d'editar i modificar paràmetres també aporta noves alternatives a l'estètica i producció de les peces. Un cop dissenyat, el ganxet digital es materialitza físicament amb impressió 3D, tecnologia pròpia del disseny industrial.

La combinació d'aquestes dues pràctiques aparentment oposades, el ganxet i la impressió 3D, genera una simbiosi material que aprofita les qualitats pròpies de cada tècnica: flexibilitat i mal·leabilitat del teixit manual, versus rigidesa i estructura de la impressió 3D. Aquesta proposta és una porta que s'obre a continuar explorant les possibilitats del ganxet en digital i les seves aplicacions futures. *OXT* és, sobretot, un experiment sorgit de l'amor per les tècniques manuals i pel reconeixement de l'herència artesanal pròpia.

Caràcter Balenciaga

Javier González García

TFG

DISSENY GRÀFIC

TUTORS — LAIA CLOS, PILAR GORRIZ I JAVIER PEREDA

Aquest treball desenvolupa la creació d’una tipografia i el seu corresponent espècimen com a homenatge a la figura i l’obra de Cristóbal Balenciaga durant l’etapa daurada de l’alta costura francesa (1937–1968). L’objectiu principal és traduir, a través del disseny tipogràfic, els valors essencials de La Maison Balenciaga. El projecte se centra en l’elaboració d’un espècimen amb narrativa pròpia, organitzat en deu capítols que exploren diferents aspectes de la vida i l’univers creatiu del dissenyador.

La tipografia creada, anomenada N10, no es descriu explícitament, sinó que s’utilitza com a vehicle discursiu i estètic al llarg de tota la peça. El sistema de formats utilitzat, batejat com a BA (Balenciaga Atelier), es basa en la mida de les targetes que les models portaven durant les desfilades, reforçant així la connexió entre la forma gràfica i la història. El projecte proposa una lectura sensible de l’essència Balenciaga a través del disseny contemporani.

The Good Patriot
Avril Viñeta Rodríguez

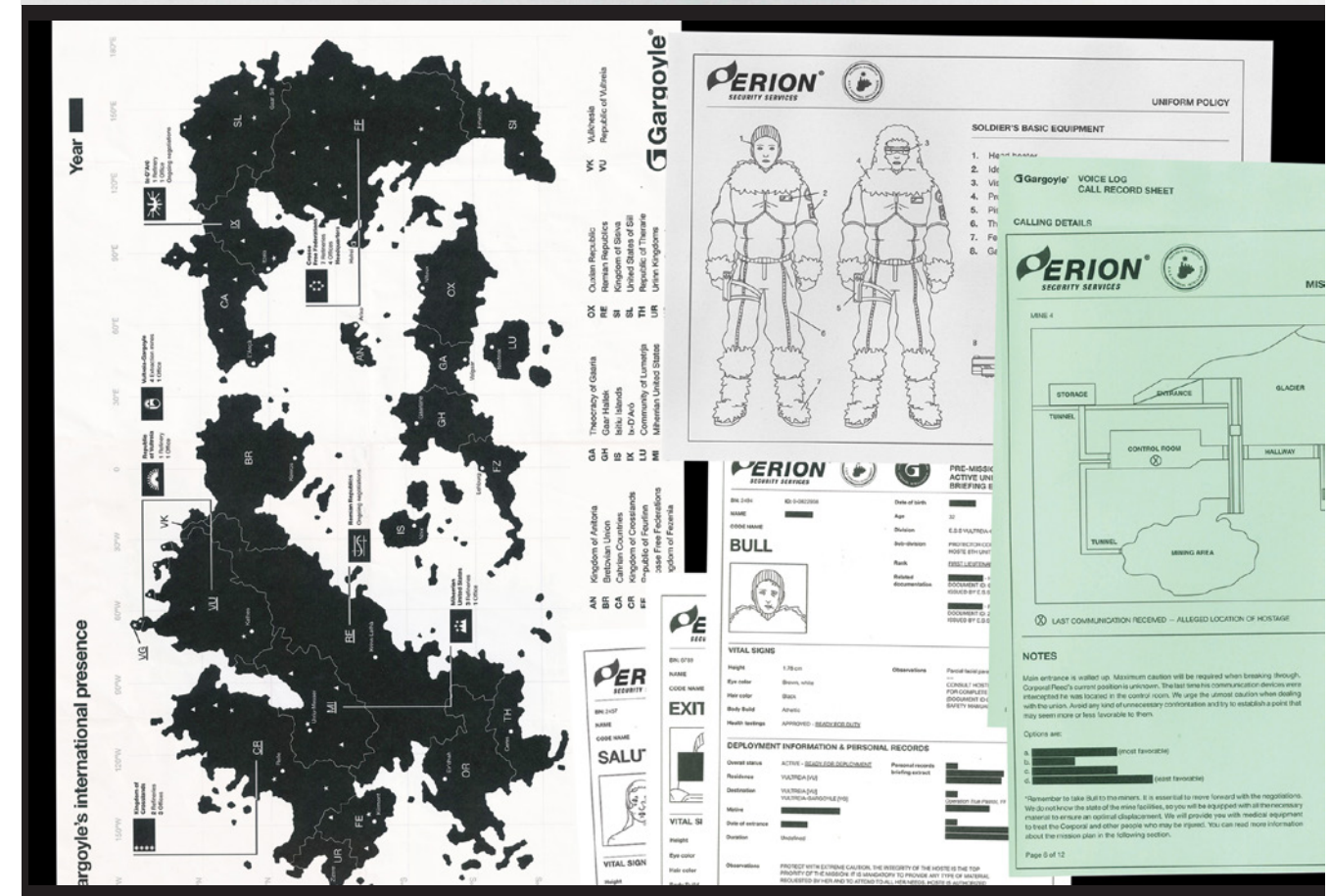

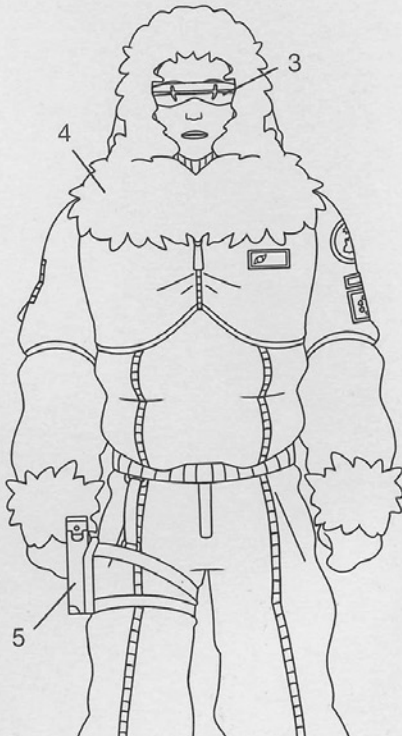
TFG

INVESTIGACIÓ EN DISSENY

TUTOR — VÍCTOR TUR

A la manera dels jocs de rol de fantasia, *The Good Patriot* imagina un univers paral·lel (*world-building*) amb l'objectiu d'explorar diverses problemàtiques pròpies del sistema capitalista i les seves conseqüències a llarg termini. S'utilitza el disseny de futurs per crear un món fictici molt afí al capitalisme tardà i les seves característiques: des del mapa en què es configura l'acció fins als personatges, passant per les indumentàries, les banderes o la cultura. El projecte imita l'exemple d'un mòdul escenari de joc de rol: explica una breu aventura dins d'un món de campanya més gran, en format llibre. Dins de l'exercici teòric per comprendre i configurar correctament el món fictici de *The Good Patriot*, s'exploren conceptes com ara el realisme capitalista (M. Fisher) o la cosificació i la consciència del proletariat (G. Lukács). L'objectiu és il·lustrar una sèrie de preocupacions i reflexions sobre el món i el sistema en temps incerts, com són els actuals; i fer-ho a través d'una pràctica diferent com és el worldbuilding, que també suposa una eina de reflexió i de desenvolupament tant artístic com intel·lectual.

1. Head heater
2. Identification badges
3. Visor
4. Protective feathering
5. Pistol protective case
6. Thermal work suit
7. Feather combat boots
8. Gargoyle-issued pistol

Diseño y aplicación en arquetipos de vivienda adaptables a las necesidades de la comunidad Wayuu

María Dayana Montes Peña

TFM

MUDE

TUTOR — RAÚL OLIVA

Aquesta investigació del Màster Universitari en Disseny d'Espais (MUDE) desenvolupa arquetips d'habitatges adaptables per a la comunitat Wayuu de la Guajira, concebant l'arquitectura com un vincle entre memòria cultural i necessitats actuals. Assenyala que els models estandarditzats d'habitatge en desconeixen la cosmovisió i n'afecten la identitat territorial. L'estudi analitza les ranxeries mitjançant enfocaments quantitius i qualitius, avaluant dèficit habitacional, recursos disponibles i pràctiques socials, per tal de transformar limitacions en estratègies de disseny. La proposta integra tres dimensions: cultural, en incorporar simbolisme, teixit i lògica espacial tradicional; funcional, en millorar confort tèrmic, distribució i autosuficiència amb solucions com a banys secs i captació d'aigua pluja; i territorial, en optimitzar la ubicació respecte a vies i centres urbans. Més que un prototip únic, el projecte planteja un sistema flexible que respecta la diversitat, enforteix la identitat Wayuu i promou sostenibilitat, diàleg intercultural i justícia territorial des del disseny arquitectònic.

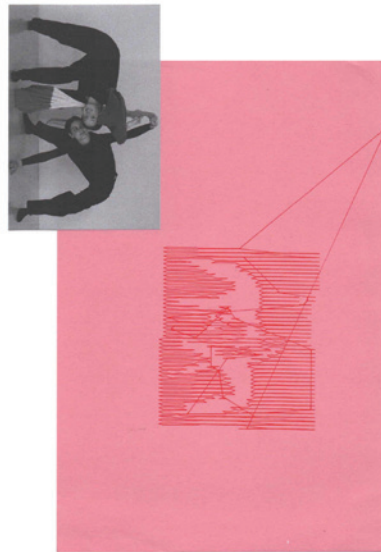
Tejer un espacio otro; Una investigación artística situada entre gestos

Marta Casas Alonso

TFM

MURAD

TUTORA — LAURA VILAR

Aquesta investigació artística situada i ecosomàtica indaga com crear un «espai altre» que desestabilitzi els règims perceptius dominants, centrats en la mirada focal i la fragmentació sensorial. El projecte, desenvolupat en el marc del Màster Universitari de Recerca en Art i Disseny (MURAD), articula teoria i pràctica prenent l'acte de teixir com a eix metodològic i conceptual.

A partir de l'etimologia compartida entre tèxtil i text, proposa entendre el teixit no només com a matèria, sinó com una xarxa de relacions corporals, materials i lingüístiques on el punt sensible es transforma. La pràctica tèxtil es planteja com una eina relacional i performativa capaç de qüestionar jerarquies perceptives i dualismes com cos/ment, subjecte/objecte i natura/cultura.

Mitjançant activacions, registres, escriptures somàtiques i instal·lacions —com *Trena*, *Dispositius tèxtils de relació* i *Deixar caure 63 metres de tela des d'un balcó*— el projecte explora com el teixit, en contacte amb els cossos, pot mediar noves configuracions de l'experiència i obrir possibilitats per imaginar altres formes de relació i percepció compartida.

Il·lustració a Eina 2024-2025

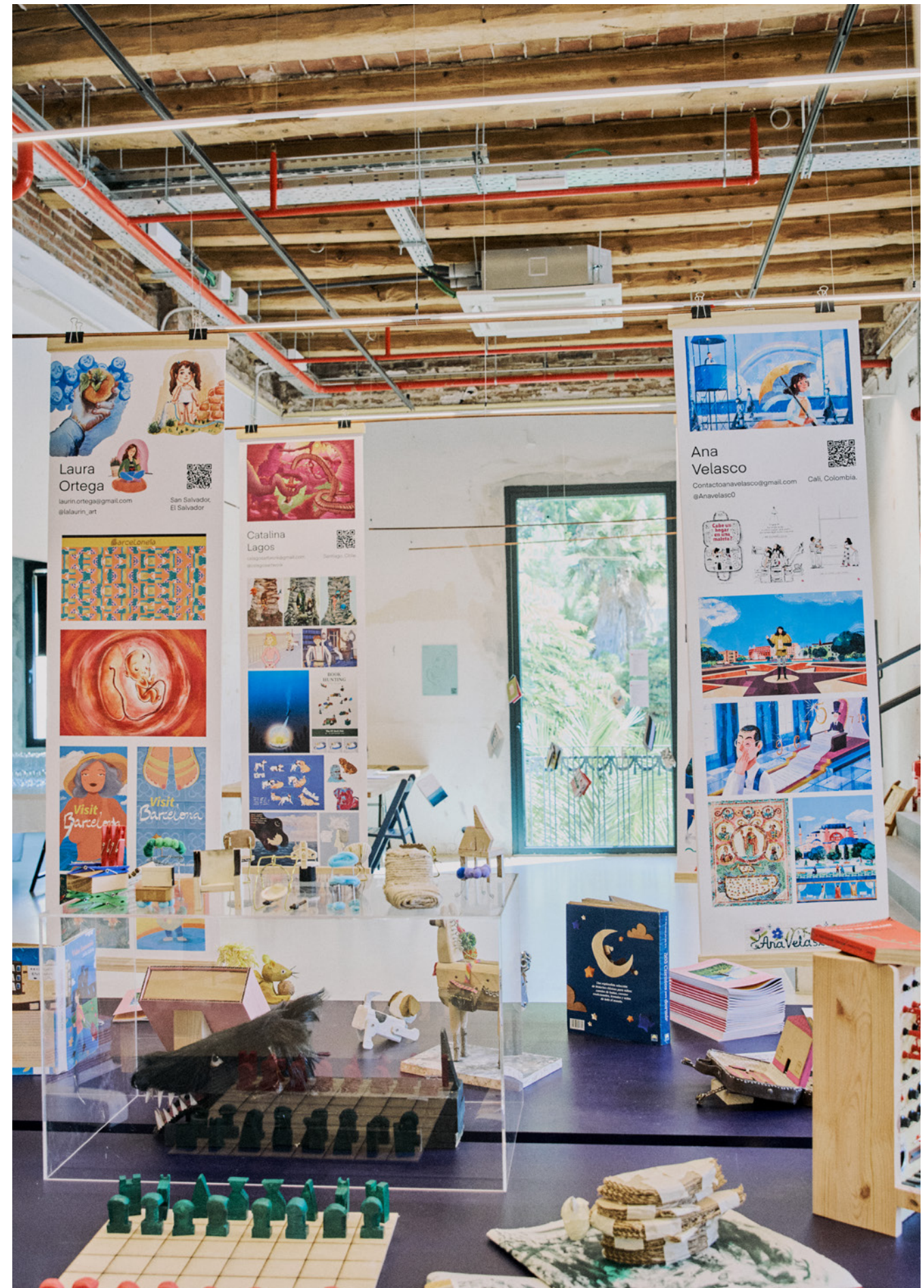
EXPOSICIÓ

IL·LUSTRACIÓ CREATIVA I TÈCNIQUES
DE COMUNICACIÓ VISUAL

COORDINADOR — PHILIP STANTON

L'exposició *Il·lustració a Eina 2024-2025* va reunir els projectes finals del Diploma d'especialització en Il·lustració Creativa i Tècniques de Comunicació Visual en una mostra col·lectiva que va destacar el talent i la diversitat de perfils de l'alumnat, amb estudiants procedents de Bielorússia, Xile, Colòmbia, El Salvador, Itàlia, Mèxic, Uruguai i de diferents punts d'Espanya, que van aportar llenguatges visuals i enfocaments conceptuals propis. Dirigit per Philip Stanton, el programa, amb més de dues dècades de trajectòria, es consolida com un espai de referència en la formació en il·lustració amb orientació contemporània i connexions professionals.

Petite A

Anaïs Llop Nexon

ALUMNI

CREACIÓ VISUAL

Petite A és el projecte d'Anaïs Llop Nexon, dissenyadora formada a Eina al Grau en Disseny, que explora la poesia del vidre de borosilicat treballat a mà. Des de Barcelona, la marca combina sensibilitat contemporània i tècnica artesanal per crear joies i objectes que uneixen fragilitat, llum i precisió.

En conversa amb Miquel Polidano

ALUMNI

DISSENY GRÀFIC

Miquel Polidano és Director Creatiu i d'Art, format a Eina al Grau en Disseny, amb una trajectòria internacional construïda entre Barcelona i Nova York, vinculada a la moda, la creació de marques i els mitjans editorials. Format entre estudis i pràctica professional autònoma, va iniciar la seva carrera en estudis de referència i la va consolidar treballant durant anys amb alguns dels grans noms de la indústria visual global. La seva pràctica entén el disseny com a estratègia, relat i direcció d'equips, més enllà de la gràfica, i posa el focus en el posicionament de marca, la idea de campanya i l'impacte cultural dels projectes. En aquesta conversa repassa aprenentatges, mentors i criteri professional.

COACH

A Story Of New York Cool

Després del teu pas per Eina i dels teus inicis com a dissenyador, com vas començar a construir la teva carrera?

Abans d'acabar l'últim curs, vaig començar a treballar amb l'Albert Folch, en el que, pocs mesos després, es convertiria en Folch Studio, és aquí on realment va començar la meva carrera.

Abans d'això havia treballat per a Inditex durant dos anys, mentre feia la carrera. Després de quatre anys, vaig decidir treballar pel meu compte a Barcelona; hi vaig fer bons projectes per a Puig, la revista Metal i la identitat per a Idep Barcelona.

El 2012 vaig decidir marxar a Nova York, on sento que és realment quan la meva carrera professional enlaira. És allà, i durant aquells anys, on tinc l'oportunitat de treballar amb creatius de primer nivell, sobretot en la indústria de la moda i la bellesa. La meva carrera es construeix gràcies a poder treballar amb mestres veterans com Fabien Baron, Patrick Li, Karl Templar, Steven Meisel, David Sims, Pat McGrath, Guido Palau, Peter Lindbergh i Patrick Demarchelier.

Què et va motivar a traslladar-te a Nova York i com va influir aquesta experiència en la teva manera d'entendre el disseny? Quin va ser el repte més gran que vas afrontar en aquella etapa i què en vas aprendre?

Era el 2012 i feia més de dos anys que treballava pel meu compte des del meu petit estudi a la Rambla de Catalunya. Tenia dos dissenyadors treballant amb mi; hi dedicaven tantes hores i hi posaven tanta il·lusió com jo. Però amb prou feines els podia pagar i els projectes als quals tenia accés no eren de gran pressupost; no estava aprofitant el meu màxim potencial a la Barcelona d'aquella època.

Animat per la Marcela Gutiérrez, que aleshores era la meva esposa i que estava preparant una exposició de la seva feina allà, em va proposar posar totes les energies en una ciutat més pròspera. Dos mesos després, ens en vam anar a Nova York. Hi vaig anar per treballar amb els que considero els millors de la indústria. Volia treballar per a primeres marques i en campanyes de primer nivell. Volia treballar amb Fabien Baron i Patrick Li, i vaig tenir el privilegi de fer-ho amb tots dos.

Yuki Iwashiro i Philipp Muessigmann van ser els meus primers mentors a Nova York; ells em van ensenyar l'ofici de la direcció d'art i de dirigir equips a Baron & Baron. Amb ells vaig entendre com el disseny juga un paper essencial i molt poderós en la comunicació comercial, sigui quin sigui el producte, però el disseny gràfic per si sol mai no m'ha interessat com a disciplina única. El disseny no és només gràfica.

Dissenyar imatges, projectar conceptes de campanyes publicitàries perquè després alguns dels meus grans referents de la fotografia de moda els fessin realitat era la meva gran ambició, i amb ells va ser com cursar un màster en Direcció d'Art. Anys més tard vaig ocupar el seu lloc a Baron & Baron.

Gràcies a Fabien Baron vaig tenir la millor mentoria possible, vaig treballar gairebé sis anys al seu costat, i es va convertir no només en el meu gran referent sinó també en un gran amic. És com si amb ell m'hagués graduat d'un doctorat en Direcció Creativa.

És curiós com, al capdavant, em costa discernir quan comença la meva carrera laboral i quan s'acaba l'etapa acadèmica. Treballava mentre estudiava i continuo estudiant mentre treballo. No deixo mai d'aprendre i la meva carrera professional i acadèmica discorren en paral·lel i de manera sincrònica.

E

Quan treballes amb clients de perfils molt diversos, amb estils, expectatives i pressupostos diferents, com aconsegueixes mantenir la teva pròpia veu creativa?

M

La veu creativa... terme interessant. La meva veu és sempre la mateixa: evoluciona i creix com ho faig jo o com creix el meu coneixement sobre les coses. Però sempre m'interessa treballar amb la veu del meu client; és aquesta la que vull que s'escolti.

Treballo amb el mateix fervor per a marques noves i emergents que per a multinacionals consolidades i marques globals. La meva feina es basa en serveis creatius de molts tipus: tant en el disseny i posicionament o redisseny i reposicionament de marques com en campanyes de llançament o qualsevol activació amb contingut.

Una part crucial de la meva feina és entendre la necessitat del client i, en conseqüència, la capacitat i els recursos que pot destinar a aquell objectiu. Per a mi és absolutament imprescindible entendre en quin moment es troba la marca. Per jo poder adaptar-me al pressupost i context si és possible.

És aquí on, com a director creatiu, trobo la meva veu: alineat amb la naturalesa de cada projecte, en sintonia per oferir la millor solució creativa. Si no trobo aquest equilibri, prefereixo no implicar-m'hi.

E
Ens podries explicar algun projecte que marquès un abans i un després en la teva carrera, sigui per la seva complexitat, per la innovació o pel que en vas aprendre?

M
Amb cada projecte que he fet en els últims 25 anys sempre hi ha hagut un abans i un després. De cap d'ells he deixat d'aprendre o n'he sortit sabent menys del que sabia abans. Però potser el projecte que més clarament va impactar en la meva carrera va ser MAC Cosmetics.

Amb ells vaig passar de director creatiu a vicepresident global de creativitat. Vaig deixar de pensar només com a dissenyador i vaig aprendre molt de màrqueting. Vaig créixer com a estrateg, no només pel que fa a la resolució conceptual dels projectes, sinó també com a director d'idees i d'equips.

Requeia en mi tota la imatge i el disseny de la marca, dels seus productes i de les seves campanyes, tant en línia com a la botiga. Vam crear 138 campanyes en els dos anys i mig que vaig treballar amb ells. Les recordo cadascuna com un repte rere l'altre, amb molts èxits i alguns fracassos, però tots i cadascun d'aquells projectes van ser rellevants per a mi.

Des de LOVE ME, el primer pintallavis que MAC ven perquè la dona se senti bé de dins cap enfora i no a l'inrevés, fins a aconseguir que la Rosalía, el 2018, fos la imatge del nou pintallavis VIVA GLAM. Van ser grans projectes inspirats en petites intencions molt personals, però que van generar un enorme impacte en mi, en la meva carrera i també a escala global i cultural.

E
Com gestiones la relació amb un client quan té una idea molt clara però diferent del que tu creus que funcionarà millor? Tens alguna estratègia per trobar un punt d'entesa?

M
Normalment, si treballo amb un client o una marca és perquè o bé senten que no ho estan fent prou bé i demanen la meva ajuda, o bé perquè la marca i jo ja estem alineats. Per tant, aquests casos, afortunadament, no solen donar-se en el meu dia a dia.

Si el client creu en una solució diferent de la meva, tindrà tota la meva atenció perquè jo intenti entendre per què és així. I, probablement, des d'aquest enteniment ple seré capaç de proposar una idea que satisfaci els objectius.

Per descomptat, sempre estic disposat a explicar i fer entendre el meu punt de vista, però mai no voldré convèncer ningú que creu fermament en una cosa diferent.

DIOR

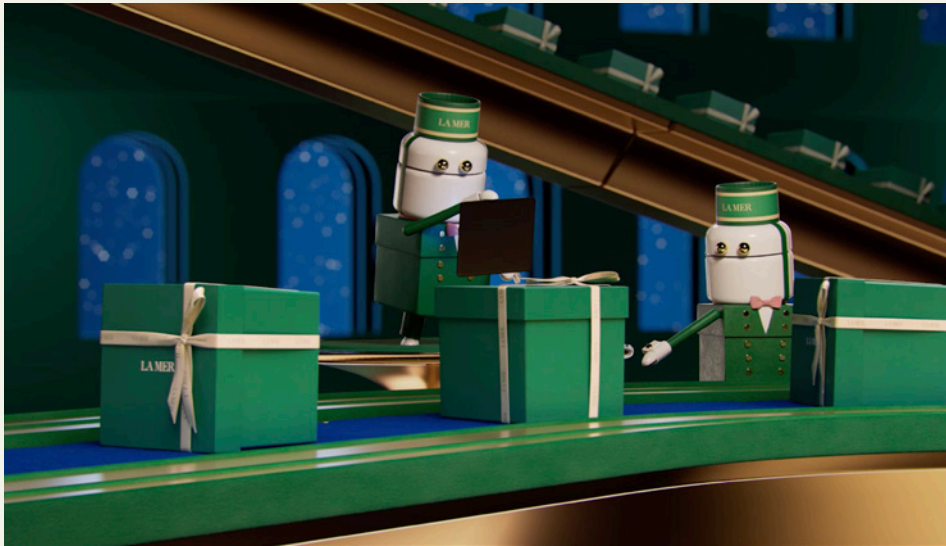
E
En el context actual, quines tendències o canvis en el disseny consideres més rellevants i transformadors?

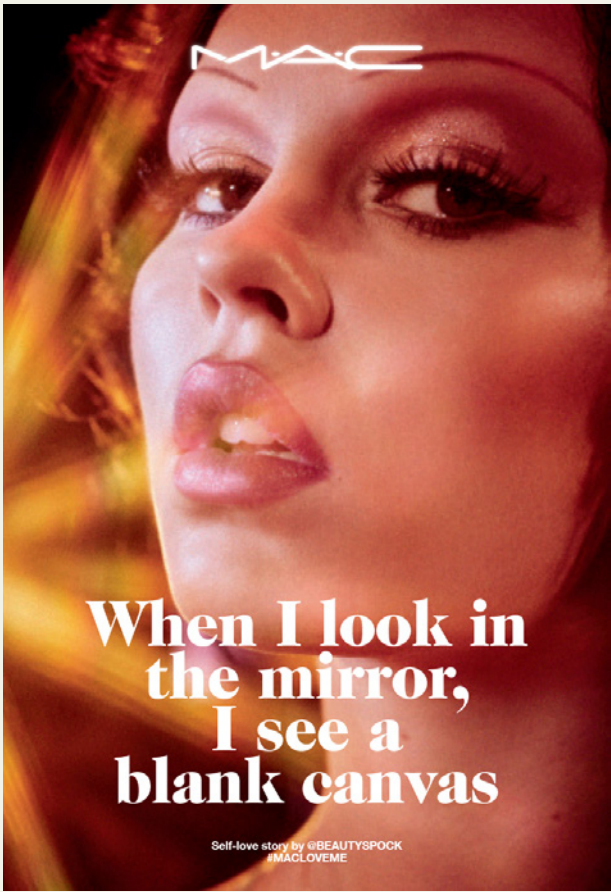
M
Jo vinc del paper, dels llibres d'art i de fotografia, de l'estaticitat i l'estoïcisme de la paraula impresa. Res no és així ja. Tot és dinàmic. Tot és relatiu, contextual i viu. Afortunadament.

Crec que vivim una era de canvi en què es difumina l'autoritarisme dels professionals altament preparats i acreditats davant del coneixement universal, accessible i jove de les noves tecnologies, la intel·ligència artificial i la democratització del saber.

El disseny, com qualsevol disciplina de creació humana, ha de fluir i transformar-se amb tot això. La manera com dissenyo ara conté tot el que he après fins avui —tal com dissenyava fa vint anys—, més l'afegit de totes les eines que conec avui dia.

La meva manera de projectar ara és molt més àmplia: puc explicar i desenvolupar temes més a fons amb menys esforç. Soc un director millor per al meu equip perquè les meves directrius són més completes del que eren fa uns anys. I així continuarà evolucionant i transformant-se la manera com entenc el disseny.

E
Quines habilitats i coneixements consideres fonamentals per als estudiants de disseny que volen incorporar-se al món professional?

E
Quins consells donaries als joves dissenyadors per construir una carrera sòlida i significativa en un entorn marcat per la tecnologia, la competència i la globalització?

E
Mirant enrere, hi ha alguna cosa que hauries fet de manera diferent a l'inici de la teva trajectòria, amb el que saps ara?

E
I mirant cap al futur, quins projectes, reptes o somnis t'agradaria explorar en els pròxims anys dins del món del disseny i la creativitat?

M
La capacitat i la voluntat de continuar aprenent, i la consciència de saber que no saps res. La humilitat per voler preguntar tot allò que no saps t'ajudarà a aprendre tot el que et falta.

Cal tenir ganes d'aprendre, no només d'altres dissenyadors, sinó també dels clients i dels teus companys d'altres departaments. Un dissenyador comença a fer bé la seva feina quan el seu client prospera gràcies a un disseny que resol un objectiu, no un desig subjectiu.

M
Pensa qui són els teus referents. Treballa amb ells i per a ells. Aprèn de qui més admiris.

Adreça't amb determinació a seguir els passos de qui ha recorregut el camí que tu voldries per a tu mateix.

No permetis que l'ego t'encegui i t'impeideixi veure les coses amb claredat o et deixi mut a l'hora d'expressar les idees correctes.

La teva feina només tindrà valor si demostra valor. Treballa sempre per fer més del que s'espera de tu. Sigues excel·lent.

Qui destaca entre els seus iguals és perquè fa més, entén millor i és més creatiu que la resta; en això es basa. La competència és una cosa que queda enrere i la globalització, una força que tendeix a fer-ho tot homogeni. No m'interessa dedicar atenció ni energia a cap de les dues.

M
Sí. M'hauria tret el Graduat Superior en Disseny Gràfic i hauria acabat i entregat el meu projecte de final de carrera amb en Pablo Juncadella i en Marc Català. Ens rèiem de tot plegat una nit divertida a Nova York, amb unes copes i amb l'Enrique Hernández. Tots continuem sent grans amics avui dia.

M
Tinc moltes ganes de tornar a dirigir vídeo. Ara torno a la moda des d'una posició privilegiada, com a director d'art d'Esquire France. La revista publicarà el seu primer número el març del 2026, de la mà del director, Bruno Danto, i del fashion director, Jenke Ahmed Tailly.

Estic molt il·lusionat amb aquesta aventura. Sé que serà el trampolí per a mil i una aventures més que avui només puc imaginar. El 2026 serà un gran any per a mi i per a tota la gent que tinc al voltant.

Bonne chance!

MAC

VIVA GLAM

STARRING

ROSALÍA

Emboscades einaidea

Emboscada #16

LUCE, setembre 2025

Emboscada #15

Huaqian Zhang i Joan Bennàssar, setembre 2025

Emboscades és un programa d'intervencions artístiques in situ, comissariat per l'artista Jordi Colomer en col·laboració amb l'equip de einaidea. Seguint una metodologia constant de taller intensiu obert i guiat per artistes invitades, aquest programa té la vocació d'explorar i generar conceptes, objectes i estratègies aplicables a la deliberadament inconclusa construcció d'Eina Bosc. Cada proposta d'intervenció és alhora una proposta de transformació del lloc i una extensió experimental dels processos intrínsecs a l'escola i a l'acte creatiu d'habitar-la, de treballar en ella i activar el seu ecosistema.

Emboscada #13

Patricia Esquivias

Per a l'Emboscada #13, l'artista Patricia Esquivias amplia la seva investigació al voltant del «punt morú» — una tècnica de brodat tradicional de Toledo i originària de la regió de Fes, al Marroc. Mitjançant la investigació situada, l'aprenentatge tècnic i el brodat col·lectiu, el taller entra en ressonància directa amb la història colonial-patriarcal subjacent a l'edifici de Bosc, i dona lloc a un grup de treball que es manté durant els mesos posteriors.

Emboscada #16

LUCE

Per a l'Emboscada #16, LUCE parteix del seu interès en transitar les peculiaritats de l'espai urbà i la relació entre pintura, grafiti, cos i escriptura per a una intervenció al pati d'Eina Bosc. Mitjançant la construcció de pròtesis —amb cascs d'obra, xanques, pinzells— lxs participants arriben a pintar sobre certes superfícies de difícil accés i desafien així la verticalitat habitual de la pintura. El taller culmina amb l'autoedició d'una publicació que incorpora els rastres i esquitxades que genera el procés, posant en diàleg edició, arquitectura, textura i text.

Diffractive Methodologies

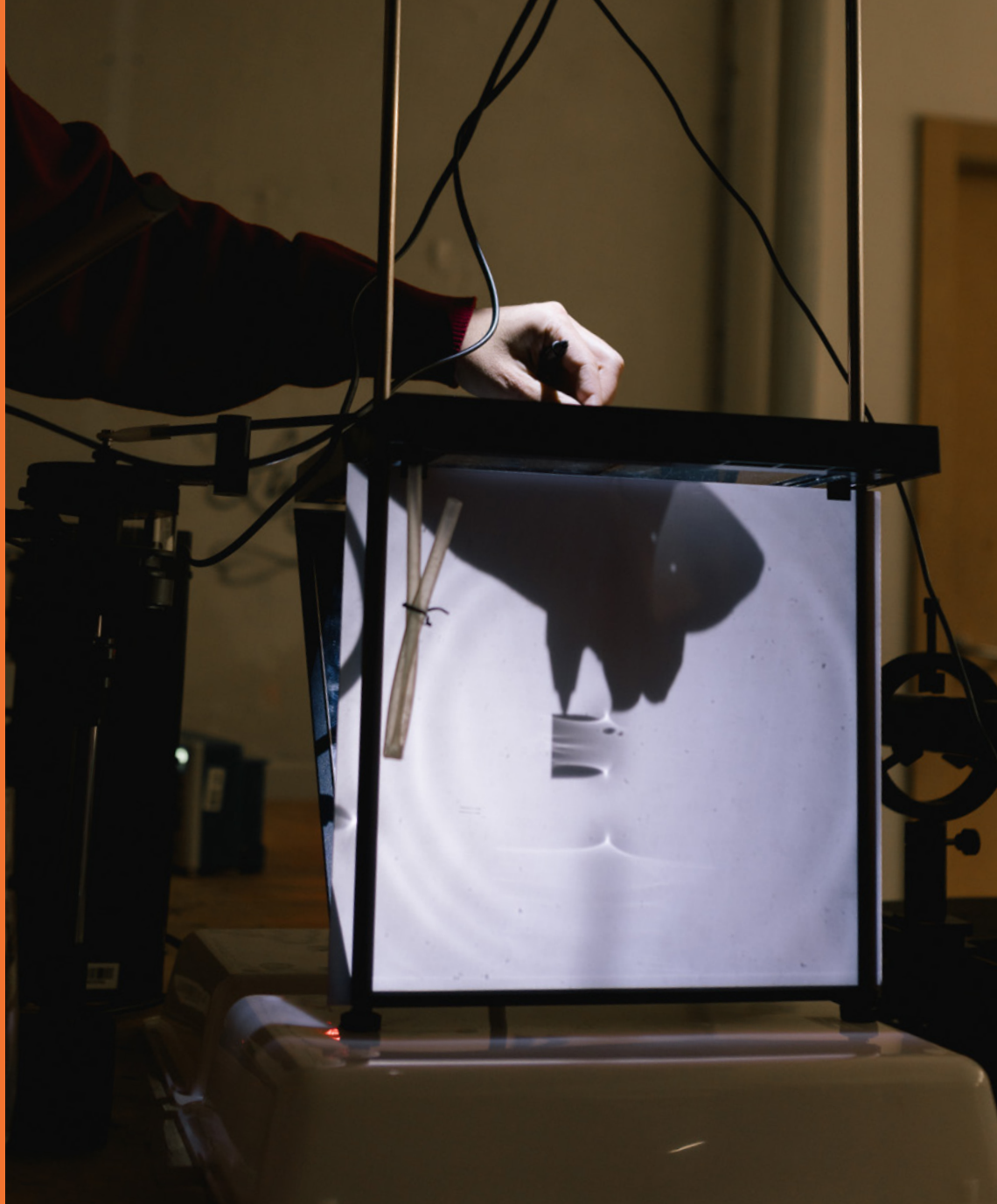
Eina Obra

Karen Barad, doctorx en física quàntica i filosofia amb ampli reconeixement pel seu treball en feminisme material i nous materialismes, va impartir el seminari Metodologies Difractives de l'1 al 5 de desembre.

El programa explora la difracció com a eina metodològica per a les arts, el disseny, l'escriptura i altres pràctiques creatives. Proposa entendre la creativitat com una pràctica situada i relacional, configurada per històries, materials, cossos, polítiques i tecnologies. Difractar implica crear des dels encreuaments i les ressonàncies, més que des de l'oposició. Ens convida a indagar allò que emergeix quan deixem de cercar certeses i comencem a atendre els ecos.

Organitzat per Eina Obra amb suport del programa europeu SIT-PLU, combina sessions teòriques i tallers amb Blanca Pujals, Silvia Zayas, Pep Vidal, Lara García Díaz i Pilar Cortada.

Eina Plataforma

TRANSFERÈNCIA, PROMOCIÓ I EMPRENEDORIA

GRAU EN DISSENY

Eina, com a centre de formació i plataforma de talent, organitza *Eina Plataforma*, una jornada dedicada a la visibilització de projectes i l'intercanvi de coneixements.

Eina Plataforma és un punt de trobada obert a tota la comunitat del centre: estudiants, docents, alumni i professionals del sector. Els participants s'organitzen en diferents fòrums, agrupats per mencions, creant així una mostra completa de les àrees d'especialitat d'Eina.

Aquestes jornades consisteixen en presentacions públiques de projectes rellevants desenvolupats pels estudiants i alumni, amb la participació de professionals que van conduir taules rodones per compartir experiències, dialogar sobre el futur del disseny, comentar mètodes de treball i referents, i reflexionar sobre les millors maneres d'abordar el món laboral un cop graduats.

Eina + Camper

COL·LABORACIONS AMB EMPRESES

GRAU EN DISSENY

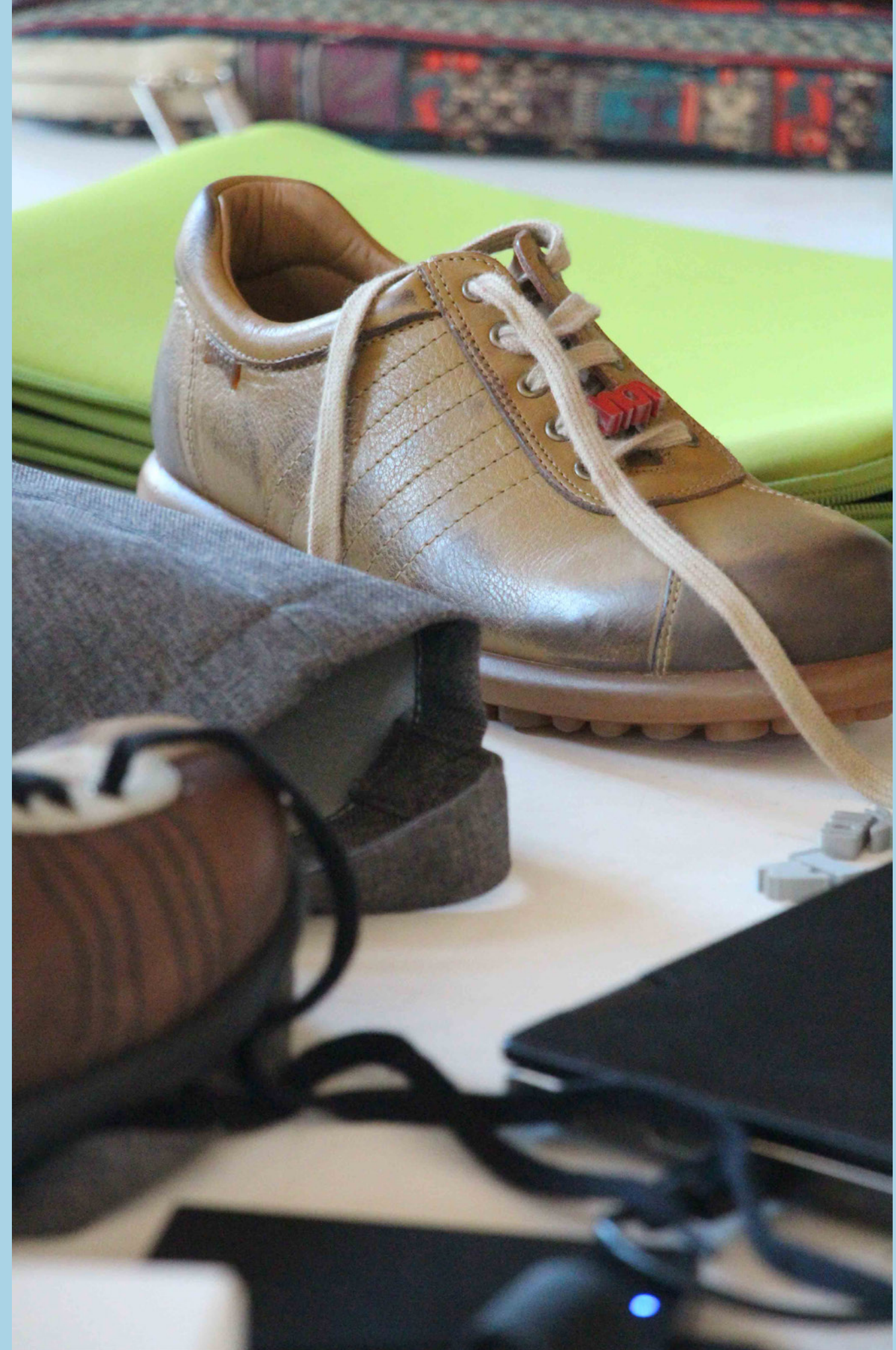
Camper i Eina van impulsar de nou un espai de creació crítica i sostenible amb estudiants i experts internacionals.

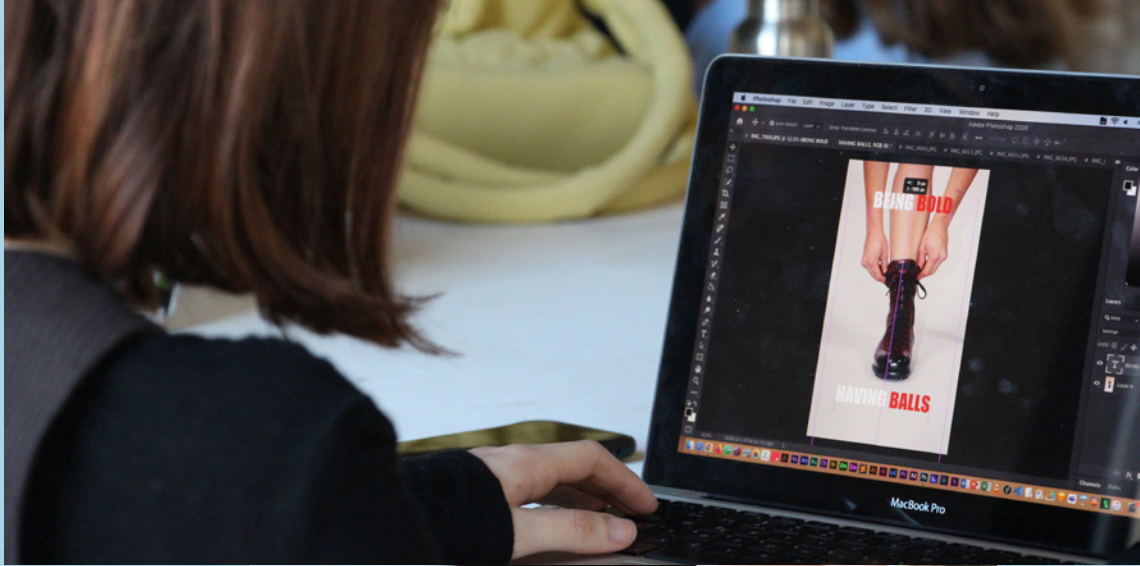
La reconeguda marca internacional de calçat amb arrels mediterrànies i valors transgressors, va llançar una nova iniciativa per explorar futurs possibles des del disseny, la crítica i la sostenibilitat.

En aquest laboratori creatiu, espai de reflexió i intercanvi de coneixements, van participar les estudiants del Grau de Disseny: Yasmina Aammouri, Judit Abad, Francina Ayuso, Júlia Batlló, Diana Galán, Helen García, Zoe Matalón, Aleix Peguera, Rocío Rodríguez, Anna Salinas, amb la tutorització d'Irene Sierra.

Amb un llegat marcat per la innovació, Camper es va inspirar en les sabatilles de futbol clàssiques per crear Pelotas, un dels seus models més icònics. Ara, fidel al seu esperit disruptiu, la marca aposta per projectes que qüestionen els límits de la indústria i posen al centre les preocupacions socials, mediambientals i d'economia circular.

Aquesta iniciativa va comptar amb la col·laboració de Gloria Rodríguez, directora de projectes culturals, i Adri Rodríguez, responsable del Creative Network de Camper. A més, s'hi va sumar com a convidat especial Matthew Needham, director creatiu, consultor i responsable de Sostenibilitat del Programa de Moda de Central Saint Martins, Londres, així com cofundador de Trash Club.

Disfrutar i Eina: el fet gastronòmic

COL·LABORACIONS AMB EMPRESES

GRAU EN DISSENY

Eina i el restaurant Disfrutar van presentar l'exposició *Disfrutar i Eina: el fet gastronòmic*, una mostra que posava en relleu la trajectòria de col·laboració entre ambdues institucions i el paper de la gastronomia com a àmbit cultural i creatiu dins l'escola.

El projecte de col·laboració es va iniciar el 2022 en el marc del Grau en Disseny, dins l'assignatura de Projectes conduïda per Max Enrich, on els estudiants desenvolupen solucions conceptuals vinculades a l'experiència gastronòmica i a les formes de presentació en restauració. A partir dels treballs realitzats, l'equip de Disfrutar fa una selecció de propostes per al restaurant. Segons Oriol Castro, xef de Disfrutar, aquesta dinàmica aporta noves mirades i permet als estudiants entendre processos reals de disseny, des de la idea fins a la materialització. La col·laboració s'ha ampliat també a altres assignatures, com Estratègies de Dibuix, amb projectes centrats en l'univers gastronòmic del restaurant.

La mostra va incorporar també una cronologia d'activitats que evidencien l'interès sostingut d'Eina per la cuina com a fet cultural des de 1978, a través de seminaris, conferències, accions i publicacions que exploren el gust, la creació i la gastronomia com a pràctica social i expressiva.

EDITA	Fundació Eina Barcelona, març 2026
DIRECCIÓ D'ART	Irene Sierra
DIRECCIÓ EDITORIAL	Silvia Brenes Irene Sierra
DISSENY GRÀFIC I MAQUETACIÓ	Simon Fernandez Katz Ainara Martí Lidia Puig Anna Salinas
DISSENY DE COBERTES	Lara Coromina Ana Habash
COL.LECCIÓ	Monografies d'Eina; 39 Projectes d'estudiants i d'alumni
IMPRESSIÓ	Nova Era Publications
TOTS ELS DRETS RESERVATS	© dels textos i de les imatges el seus autors © de les fotografies els fotògrafs
D.L	B 3801-2026
ISBN	978-84-09-82686-5
INSTAGRAM I TIKTOK	@einabcn
FACEBOOK I YOUTUBE	@einadisseny
LINKEDIN	@einadissenybarcelona
INSTAGRAM EINAIDEA	@einaidea
INSTAGRAM EINA OBRA	@einaobra

eina

Disseny i Art. Barcelona

Eina Sentmenat
Passeig Santa Eulàlia, 25
08017 Barcelona

Eina Bosc
Carrer del Bosc, 2
08017 Barcelona